

Misna slavlja i župni oglasi

Ponedjeljak, 27. svibnja	18.30 + Marina Pavlović; Ivica i Ivan Kirasić; Anka i Jure, Dragan i Milan, Ivan i Miljenko Mihaljević; Milan Božičević; Marica, Franjo i Ivica Šošić.
Utorak 28. svibnja	19.30 VOJNOVAC - Trinaest utoraka Sv. Anti (jedanaesti). 18.30 U zahvalu Ocu nebeskom
Sri. 29. svibnja	18.30 Na čast Sv. Josipu: + Ivan, Katica i Ivica Gračanin
Čet. 30. svibnja UZAŠAŠĆE ISUSOVO SPASOVO	11 CEROVNIK: + Marko, Danica i ob. Perlić; Anka i Ivica Pavličić; Ivan Pavlić; Ivica, Milan i Anka Kirasić. 17 CEROVNIK: Klanjanje i blagoslov s Presv. oltarskim sakram. 18.30 SVETIŠTE: Po nakani za duh. i tj. zdravlje ob.; + Josip, Marica i Katica Franjković; Roža i Mijat Božičević; Marijan Puškarić; Anka Lončarić
Pet. 31. svibnja	18.30 U zahvalu Ocu nebeskom
Sub. 1. lipnja	18.30 + Dragan i Marica Žilić; Franjo Rendulić Fric; Milan Božičević.
2. lipnja 7. USKRSNA	10 SVETIŠTE: Misa za narod 12 CEROVNIK: + Marija, Mijat, Jure i Ante Bogović; Anton Keser.

- 1. UZAŠAŠĆE ili SPASOVO** – Sv. Misu na Cerovniku u 11 sati predvodi **mons. Marko Medo**, generalni vikar Vojnog ordinarijata. U 17 sati je klanjanje i blagoslov s Presvetim.
- 2. ŽUPNA KATEHEZA** – za sve vjeroučenike – molitve krunice u 18 sati i Sv. Misa.
- 3. PRVOPRIČESNICI** – u srijedu u 18 sati imamo ispovijed za prvopričesnike i misu.
- 4. ČEPOVI** – skupljamo za liječenje bolesnu djecu. Hvala na dobroj volji za **skupljanje...**
- 5. IZBORI za EU parlament** – poruka biskupa HBK za izlazak na izbore.
- 6. DOPRINOS:** – za crkvu: *Oštarije 200 kn; Cerovnik 150 kn. Mežnarija: Oštarije 50 kn; Cerovnik 70 kn. Za uzdržavanje svećenika: dar prema mogućnosti obitelji. Hvala.*

Župa Oštarije	IBAN HR30 2340 0091 1101 7283 7
Župa Cerovnik	IBAN HR56 2402 0061 1004 0659 6

25.05.2019.

20. OBLJETNICA REĐENJA I 80 GODINA ŽIVOTA
PRVOG BISKUPA MONS. MILE BOGOVIĆA



Pozivamo Vas na izbornu skupštinu
Dobrotvornog podupirajućeg društva

UZAŠAŠĆE ISUSOVO CEROVNIK

koja će se održati 1. lipnja 2019. godine.
Sv. Misa započinje u 18:30 sati u župnoj Crkvi, a
skupština u 19:00 sati u školi Cerovnik.



Izdavač: pop Antun Luketić - Župni ured Oštarije: www.zupa.ostarije.com



Pod Gospinim plaštom

OŠTARIJE i SKRADNIK, CEROVNIK i VOJNOVAC

047-584-070 • 098-887-044 • pop.ante@gmail.com

26. svibnja 2019. • 6. USKRSNA • God. X. • br. 21 (456)



Duh Sveti dozivat će vam u pamet sve što vam ja rekoh

Čitanje svetog Evanđelja po Ivanu: U ono vrijeme: Reče Isus svojim učenicima: »Ako me tko ljubi, čuvat će moju riječ pa će i Otac moj ljubiti njega i k njemu ćemo doći i kod njega se nastaniti. Tko mene ne ljubi, riječi mojih ne čuva. A riječ koju slušate nije moja, nego Oca koji me posla.

To sam vam govorio dok sam boravio s vama. Branitelj – Duh Sveti, koga će Otac poslati u moje ime, poučavat će vas o svemu i dozivat vam u pamet sve što vam ja rekoh. Mir vam ostavljam, mir vam svoj dajem. Dajem vam ga, ali ne kao što svijet daje. Neka se ne uznemiruje vaše srce i neka se ne straši.

Čuli ste, rekoh vam: 'Odlazim i vraćam se k vama.' Kad biste me ljubili, radovali biste se što idem Ocu jer Otac je veći od mene. Kazao sam vam to sada, prije negoli se dogodi, da vjerujete kad se dogodi.« *Riječ Gospodnja. (Iv 14,23-29)*



Biskup Petanjak na Bleiburgu

IKA

„Narodu se ne može oduzeti pamćenje“

Propovijed krčkog biskupa Ivica Petanjka na misi u sklopu obilježavanje 74. obljetnice bleiburške tragedije, 18. svibnja 2019. "Zašto se kroz cijelu povijest ponižavamo i od drugih očekujemo i tražimo da nas sude i da nas prosuđuju i da nam svoju istinu nameću?" (Četvrti Vazmena subota, Dj 13,44-52; Iv 14,7-14)

Draga braćo i sestre!

Nakon 74 godine ponovno smo na mjestu s kojeg je započeo *Križni put* našeg naroda. Već taj naziv, a ne neki drugi, znak je da je naš narod svoju poratnu sudbinu vezao uz križni put Isusa Krista i da mu je upravo to ime davalo snagu, da na svom križnom putu ne posustane, nego podnese svaku bol i patnju, vjerujući da nakon križa dolazi proslava uskrsnuća. Prije nego će se predati u ruke neprijatelja, Isus Krist je sa svojim učenicima blagovao svoju Oproštajnu večeru i naredio im da i oni to čine njemu na spomen kad god se okupe u njegovo ime. Tijekom dvije tisuće godina Crkva je ostala vjerna Isusovom mandatu, svjesna da će kroz povijesni hod moći odgovoriti svim izazovima svijeta samo ako u njoj bude živa svijest i uspomena na spasenjsko djelo Isusa Krista.

Ovdje slavimo euharistiju za sve stradalnike našega naroda, jer smo uvjereni da dok god njihovu žrtvu sjedinjujemo s Isusovom žrtvom, ne dopuštamo da spomen na njih bude izbrisan iz memorije našeg naroda, i štoviše, da s uskrsnulim Gospodinom doživi nebesku proslavu. Pokojnici nisu pokopani onda kad ih se pokopa nego kad ih se zaboravi. Molitva i uspomena na njih, jedino je što im možemo dati i što nam nitko ne može oduzeti.

Uspomena ili sjećanje je temeljno obilježje čovjeka koje daje smisao cjelokupnom njegovom životu. Ako se čovjeku oduzme sjećanje svodi ga se na razinu ispod životinje, koja također ima neki oblik pamćenja.

Budući da mnogi od nas svoje djedove nikad nisu upoznali, zahvalni smo svojim bakama i roditeljima, koji su tijekom svih tih godina u nama podržavali živu svijest naše pripadnosti. Vjera u Isusa Krista i sjećanje na naše pretke davalo nam je i daje nam snagu da izdržimo u prošlim i sadašnjim vremenima, kad nam se silom hoće izbrisati pamćenje. I ovakva okupljanja kao što je ovo, pokazatelj su da se narodu ne može oduzeti pamćenje, jer dobro znademo na što sličí čovjek koji ga je izgubio.

Ne samo Isus Krist, nego cijela povijest spasenja i biblijska baština kao takva, temelje se na sjećanju i pamćenju. Bog se sjeća svoga naroda, svojih obećanja, svog Saveza i potiče svoj narod da ne zaboravi Saveza koji je Bog sklopio s njima i njihovim očevima, da se sjećaju čudesnih djela Božjih, da prenose tu baštinu s koljena na koljeno. Ako sam Bog upozorava da se ne smiju zaboraviti prošli događaji i da na njima treba učiti, tko bi se usudio usprotiviti Božjoj riječi i Božjem zakonu? Neka svi oni do kojih dopire ovaj glas i slika, pokušaju shvatiti da ne mogu uništiti ovakva okupljanja, jer nama uz prenošenje sjećanja na prošle događaje, naše bake i roditelji nisu prenijeli mržnju, nego uspomenu u svjetlu kršćanske vjere. Nismo danas ovdje zato što nekoga mrzimo, nego zato što svoje volimo i za njih se molimo i njihov život Božjem milosrđu preporučujemo. Vjerujemo da je Božja riječ vječna i da ima neprolazno značenje, i da je u njoj dana poruka i mladima i starima, i zdravima i bolesnima, i živima i pokojnima, te se stoga želimo nakratko zadržati na ovim liturgijskim čitanjima koja se danas čitaju u cijelom katoličkom svijetu.



Tijekom ovih pedeset dana vazmenog vremena svaki dan slušamo o širenju evanđelja nakon Isusova uskrsnuća i o životu prvih kršćana prema onome što nam je zapisao sveti Luka u Djelima apostolskim. Ta Djela apostolska nam otkrivaju jednu veliku istinu koja se može sažeti u jednu rečenicu: »Svako djelo komu je Bog autor, stvara velike probleme ljudima.« (usp. P. Bossuyt – J. Radermakers, *Lectura pastorale degli Atti degli apostoli*, EDB, Bologna 2001., str. 396.).

Bog često stvara takve događaje od kojih se ljudima zavrti u glavi, ali si ne mogu pomoći, jer ih ne mogu uništiti, zato što su djelo Božje. Ostajemo zadivljeni kako je prva kršćanska zajednica osnažena Duhom Svetim, vjerno provela Isusov mandat i poslala po svemu svijetu propovijedati evanđelje svemu stvorenju (usp. Mk 16,15). Pitamo se: kako je ta šačica malih ljudi smogla snage nadići sve granice i izići iz uskih jeruzalemskih okvira i pronijeti ime Isusovo sve do kraja zemlje, i da uz to ostane ukorijenjena u predaji i tradiciji svoga naroda?

Upravo smo danas čuli kako je sveti Pavao apostol – koji je inače toliko volio svoj narod da je radi njegova spasenja bio spreman zauvijek proklet biti i od Krista odvojen (usp. Rim 9,3) – morao donijeti tešku odluku u Antiohiji i reći svojim sunarodnjacima, da ako oni ne žele prihvatiti Isusa Krista, on se okreće poganskim narodima i neće radi njihove nevjere druge narode isključiti iz Božjeg spasenjskog djela (usp. Dj 13,46-52). Smogao je snage da zajedno sa svojim suradnicima sruši sve granice i okrene se svim narodima, a da pritom nikad ne okrene leđa svome narodu i radi na njegovom spasenju.

Mi smo ovih posljednjih mjeseci jasno mogli shvatiti da se nalazimo u Europskoj uniji, ali da među nama postoje granice kao gore visoke i velike. Samo prividno živimo u ujedinjenoj Europi. Kao u prva kršćanska vremena, kad se ista zajednica najprije morala suočiti sa samom sobom, nas je pred granicu stavilo jedno mišljenje koje je došlo iz naše katoličke sredine i tako pripomoglo da i svi oni koji su sva ova desetljeća upirali sve svoje snage da u našem narodu ugase pamćenje na prošle događaje, ponovno podignu svoje glave i pokažu koliko je još uvijek velika tama u njihovim srcima.

Svaki razborit čovjek mogao je spoznati kako su velike granice među nama i kako još mnoge moramo prijeći i nadići kako bismo zajedno mogli slušati i za zajedničkim stolom blagovati. Cijela se kršćanska poruka apostolskih vremena odvijala oko te dvije stvarnosti: riječi i kruha, kao nezaobilaznim čimbenicima bez kojih nema zajedništva života. Samo ako želimo čuti riječ istine, možemo sjesti za zajednički stol, a blagovati zajedno je puno više nego uzimati hranu. Jestí za istim stolom uključuje zajedništvo u kojem je svatko prihvaćen takav kakav jest, sa svojim posebnostima kao darovima, koji obogaćuju međusobno zajedništvo i vode k jedinstvu.



Mi danas, na ovom mjestu, na ovoj prvoj postaji našeg narodnog Križnog puta moramo zavapiti Gospodinu i zamoliti ga za darove njegova Duha, koji će kao nekoć na prve Duhove, potresti i spaliti sve one granice koje postoje najprije u nama samima, u našim obiteljima, u našem narodu, pa i u Crkvi Kristovoj.

Vjerujem da u našem narodu ima još toliko mudrih i razboritih koji su spremni otvoriti svoje srce i svoj um Istini i povjerovati istini, ne čekajući da ta istina dođe iz Europe ili preko Oceana. Zašto se kroz cijelu povijest ponižavamo i od drugih očekujemo i tražimo da nas sude i da nas prosuđuju i da nam svoju istinu nameću? Sveti Pavao je s bolom u srcu pitao svoje kršćane u Korintu: »Zar među vama nema ni jednog mudroga koji bi mogao rasuditi među braćom? Nego brat se s bratom parniči, i to pred nevjernicima. Zapravo, već vam je to nedostatak što se parničite među sobom« (1Kor 6,5-7).

Dokad ćemo se mi Hrvati parničiti među sobom? Dokad će nam to drugi trebati suditi i govoriti što je istina? Kad ćemo htjeti čuti riječ istine, sjesti za isti stol i živjeti u zajedništvu kao braća i sestre? Jučer nam je Isus u evanđelju rekao: »Ja sam Put, Istina i Život« (Iv 14,6), a danas nam kaže što god zaištete od Oca u moje ime učinit ću (usp. Iv 14,13). Zamolimo Oca nebeskoga da nam u ime Isusovo otvori srce i um da upoznamo istinu, jer će nas istina osloboditi (usp. Iv 8,32).

Rekoh da nam najprije otvori srce, jer vjerujem da nam je um zdrav, ali je srce tvrdo i u srcu je tama. Isuse blaga i čista srca učini srce naše po srcu svome, kako bi naši pokojni napokon našli svoj spokoj i mir, a mi se napokon našli kao jedan narod koji u ljubavi i slozi gradi svoju budućnost i napreduje pod rukom i okom tvoga blagoslova. Amen.

+ Ivica Petanjak, biskup krčki